

Mine vandslukbestemmelser er dog for faa til at man kan trække generelle slutninger av dem. Men jeg har ment, at selv mit foreløbige resultat kunde ha sin interesse for dem, som beskjæftiger sig med torvstrø. Særlig vil jeg fremhæve, at de formationsdannende hvitmosearter ikke synes at ha nogen *avgjørende* betydning for torvstrøets vandsugende evne. Hvis fugtighetsforholdene paa myren ellers tillater det, kan man saaledes foretrække et litet formuldet parti av *cuspidata* fremfor et litt mere humificeret, selv om dette bestaar av *fuscum* tory.

Av de torvstrøprøver jeg har undersøkt har det vist sig, at bearbejdelsen (og opbevaringen) er faktorer, som i første række bestemmer om et torvstrø skal bli godt. Vistnok er ikke raamaterialet like godt overalt i landet, og produktet kan være avhengig av ting vi ikke helt kan være herre over som f. eks. veiret i tørkeperioden. Men man skal huske paa, at ved et godt arbeide kan imidlertid torvstrø av et middelmaadig raamateriale bli bedre end av en førsteangs torv naar denne behandles skjødesløst.

FORSØK MED KOBBERSULFAT (BLAASTEN) TIL HAVRE PAA MYR.

AV MYRKONSULENT JON LENDE NJAA

VINTEREN 1916 offentliggjorde *W. Freckmann**) en række forsøk med tilsætning av kobbersulfat til forskjellige vekster paa myr. Til hestebønner har man i Tyskland forsøkt tilsætning av kobbersulfat like siden 1901 med gunstig resultat. Freckmann har utvidet forsøkene til at omfatte foruten bønner ogsaa havre, byg, rug og poteter. Med undtagelse av poteter har kobbersulfatet git en ganske betydelig avlingsforøkelse til alle de prøvede vekster. Størst var utslaget for havre, idet kornavlingen i ett forsøk økedes med hele 109 kg. korn og 608 kg. halm pr. maal, men saa var avlingen rigtignok bare 5,5 kg. korn og 41 kg. halm paa de ruter som ikke hadde faat kobbervitriol. For bønner, byg og rug var avlingsforøkelsen ogsaa betydelig. I en hel række forsøk med bønner — omfattende flere aar — fik man en avlingsforøkelse paa 51 kg. kjerne og 64 kg. halm pr. maal.

Til at begynde med sprøitet man en blanding av kobbersulfat og læsket kalk (bordeauxvæske) over de voksende planter, men forsøkene har vist, at man fik det bedste resultat ved at strø kobbersulfat i pulverform ut en tid før saaningen. Som passende mængde fandt man 3 kg. kobbersulfat pr. maal.

*) Mitt. d. Vereins z. Förd. d. Moorkultur 1916, s. 245.

Paa grund av disse forsøk har man i Tyskland — selv ved den store kobbermangel under krigen — reservert en del kobbersulfat til gjødsling paa myr.

Freckmann fremholder, at det er sandsynlig at kobbersulfatet blir optat av plantene — skjønt dette ikke har kunnet paavises ved kemisk analyse. Som støtte herfor angives, at plantene efter anvendelse av kobbersulfat faar en mørkere grøn farve og en yppigere vekst. Den største betydning skulde dog kobbersulfatet efter F ha ved at gjøre plantene mere motstandsdygtige mot frost. Han meddeler, at en kuldenat paa $\div 7,2^{\circ}$ C i mai omtrent ødela plantene paa de ruter som ikke hadde faat kobbersulfat, mens plantene paa kobbersulfatrutene stod næsten uskadte.

Efter disse opsigtsvækkende resultater satte vi i 1916 igang forsøk med denne mirakelgjødning; men desværre — resultatet har ikke svaret til forespeilingene.

Forsøket anlagdes paa 0,5 m. dyp godt formuldnet græsmyr og som forsøksvekst bruktes havre. Et stykke paa 3 maal deltes i 6 like store ruter, hvorav de 3 blev paastrødd 3 kg. støvfin kobbersulfat 29. april pr. maal. Samtidig gjødsledes hele feltet med 20 kg. superfosfat, 20 kg. kaligjødning 37 % og 8 kg. norsk kalkkvælstof pr. maal. 5. mai saaddes 20 kg. trønderhavre pr. maal. Den 16 juni hadde vi en frostnat paa $\div 3^{\circ}$ C, som ikke skadet plantene noget, og 17. juni gik temperaturen ned til $\div 6^{\circ}$ C. Denne sterke kulde skadet en del, idet bladspidsene frøs og visnet bort, men de var snart i fuld vekst igjen, saa frosten hadde saavidt vi kunde se ikke gjort anden skade end at forsinke veksten en del. Det kunde ikke merkes den mindste forskjell paa de ruter som hadde faat kobbersulfat og de andre.

Som *tabel 24* viser har kobbersulfatet ikke hat nogen indflydelse paa avlingens størrelse 1. aar. Heller ikke 1917 og 1918 (2. og 3. aar)

Tabel 24.

Virkning av 3 kg. kobbersulfat pr. maal.

	Lovegt		Pr. maal	
	Pr rute à 500 m ²	maal	Korn	Halm
I. Uten kobbersulfat	211 193 180	195	390	176 214
II. 3 kg. kobbersulfat pr. maal	211 184 178	191	382	172 210

har kobbersulfatet git nogetsomhelst utslag, hverken paa avlingens størrelse eller ved at gjøre plantene mere froststerke.

H. v. Feilitzen har i to aar prøvet virkningen av kobbersulfat ved kårforøk*) til forskjellige vekster — uten at kunne finde nogen virkning av dette pirringsmiddel.

BERETNING OM MYRFORSØKENE I TRYSIL I 1917.

6. forsøksaar.

Ved fylkesagronom Arne Stramrud.

Almindelig oversigt.

I 1917 har vi hat følgende forsøk igang i Trysil:

1. Grusnings- og kalkningsforsøk.
2. Forsøk med ulike engfrøblandinger.
3. Avgroftningsforsøk.

Tabel 1.

Maaned	Nedbør mm. i 1917	Middels nedbør i mm. for 17 aar
Mai	15,4	49,4
Juni	102,0	50,0
Juli	57,9	82,1
August	158,4	103,2
September	100,6	60,9
Oktober	92,7	43,2
Mai—oktober	527,0	418,8

*) Svenska Moskulturföreningens Tidskrift 1918, s. 499.